

URBÁN

SZEGEDI HAVI BOLDOGASSZONY

Felelős szerkesztő:
P. Schneider Vencel plébános
Segéd-szerkesztő:
P. Inklovics Regalat segédlelkész
Főmunkatárs:
Komarek Imre kántor

MEGJELENIK HAVONTA
Előfizetés 1 évre 2 pengő
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Szeged-Alsóvárosi Plébánia hivatal
TELEFON 11—37

Zászlóbontáshoz.

Irta: Mihalovics Zsigmond tb. kanonok, az A. C. országos igazgatója.

Plakátot ragasztott ki az Actio Catholica országszerte. Magasba nyúló kereszt tövében az ifjúság zászlókat feszít a magyar légből. A lobogó vásznakon Krisztus monogramja. Az Actio Catholica zászlóbontása a XXIV. Országos Katolikus Nagygyűlésen — kiáltja a szöveg.

Amiért 23 Katolikus Nagygyűlés szónokolt, vitatkozott, a huszonegyedik villanyozó cselekvésbe érik.

Határkövet lépünk át! Vége az eredménytelen szóáradatnak, a sziporkázó szellemi tornászásnak! — Felöltjük a munka zubbonyát és fegyelmezett seregbe tömörülve, szívós cselekvésekbe kezdünk.

Minden pápa arculatán található valami jellegzetesség, amely főpapságára bélyeget üt. Amely írásaiban, szavaiban, intézkedéseiben tudatosan és öntudatlanul állandóan visszatér. XI. Pius Pápa fixa ideája — az Actio Catholica. Számtalanszor elismételte, hogy az A. C. legkedvesebb gondolata. A Vatikáni minden emberit meghaladó magasságából, a Szentlélek adta éles világításban mindenkinél tisztábban látja, hogy szörnyen levezsgázott ama pokoli erőfeszítés, mely a felvilágosodás bódult észjárása szerint Isten és a kereszténység nélkül akarta a világot berendezni. E roppant herezis következménye, hogy az emberi társadalom ma ezernyi sebből vérzik — s hogy orvos és gyógyír sehol sem mutatkozik. A világkrisis tombolása óráján a kispolgári lelkeket rémület nyugtázza, mert a világvihar a tetőt szedi le fejük felett. Máskép lát azonban a pásztor, akinek szemei a magasságok méreteihez szokott. Péter — Pius — a világzajlásban a Szentlélektől garantált Szikla-ember, prófétai szemmel látja a jövő társadalmának képét. S ez: Krisztus békéje — Krisztus országában. S míg szeme elragadtatva csüng a nagy vízió, — keze biztos kontu-

rokban rajzolja fel a sóvárgott, boldogabb jövőt: Krisztus királyságát. E hatalmas szimbólumot, mint a valóság képét, — mindenki megérti és átfogja.

Hogy meg is valósuljon, — a tettek mezejére utasítja a széles világ katolikusait. És pedig nemcsak a hierarchiát, a krisztusi alkotmány szerint illetékes apostolokat, — hanem a megkeresztelt és megbérmált világiak óriási tömegét is. A világiak általános világmozgósítását akarja a Szentatya. A Krisztustól adott fegyelem ugyan érvényben marad; az új keresztes hadjáratban továbbra is a papok lesznek a tisztiek. Gondviselészerű és beláthatatlan jelentőségű azonban az A. C. mozgalmában az, hogy a lelkipásztorok munkájába organikus beillesztést nyer a laikusok apostolkodása. A világiakban rejlő óriási energiák megjelenése a kath. tettek mezején korszakalkotó az Egyház életében.

Az aránylag kevés számú papság Krisztus új országát önerejéből meg nem valósíthatja. Szava mindenhova el nem érhet. S legyen bár papságunk akárminő derék s hivatása magaslatán álló, — mindent mégsem tudhat s mindent egyedül el nem végezhet.

A legfőbb Kormányos azt akarja, hogy a világi hívek is vessék latba gondolataikat, tapasztalataikat, terveiket, szaktudásukat, — a társadalom újra kereszténnyé tételében. Azt akarja, hogy a világi hívek hagyják el eddigi passzív és receptív magatartásukat s a keresztény *őskor laikusaihoz hasonlóan, mint közreműködők és munkatársak* jelenjenek meg a papság oldalán.

Nincs szó arról, hogy az egyházkormányzatot magukhoz rántsák; ezt az egyházjog úgysem engedné meg. A Szentatya ellenben azt várja tőlük, hogy a társadalomban eloszolva helyálljanak és apostolkodjanak a krisztusi elvek diadalra jutásáért.

Magyarországra a múlt év őszén ért el a Rómából küldött, bőséges termést ígérő vetőmag. Egy évi csendes szervező munka után — az idei Nagygyűlésen — a nyilvánosság előtt bontjuk ki zászlaját.

A nyilvános díszgyűléseken hatalmas képekben gördülnek el a katolikus érdeklődés előtt az A. C. célkitűzései. Míg a szakosztályok és az országos szervek tanácskozásaiban az évi országos program érlelődik ki.

A katolikus cselekedetek nagy elindulását remek keretként övezi majd a gyermekek, a leányifjúság, az egyetemi ifjúság s a különböző katolikus egyesületek gyűléseinek koszorúja. A központban pedig roppant méretű hódolatban áll majd minden lélek, áldozat, hitvallás és lendület forrása: az Eukarisztika.

Nagy reménység éltet bennünket, hogy katolikus mozgalmunk nem lesz többé helybentopogás, hanem évről-évre növekvő krisztusi arátiás.

Mindnyájan érezzük, hogy van mit tennünk! Roppant közéleti, társadalmi és művelődési kérdések várnak megoldást. Ezeket csak a pap és a világi vállvetett, együttes munkája oldhatja meg. Ugy érezzük, hogy van szavunk nemzetünkhöz! Hiszen mi hordoztuk valaha a magyar mult legszébb emlékeit. Az ország szolgálatában és felvirágoztatásában, miként a multban, úgy ma is elsősk akarunk lenni!

Amikor a XXIV. Országos Katolikus Nagygyűlés kibontja a Katolikus Akció lobogóját, — kérdem: ki az, aki ne vágyódnék, hogy a

hazát és az egyházat mentő e gyönyörű munkából részt ne kérjen. Jöj-
jön mindenki a kibontott zászló alá, hozza hazaszeretetét, buzgóságát,
apostolkodását, hogy minél előbb beköszönthessen Krisztus országá-
nak tavaszi virágása.

Magyarok nagyasszonya.

(Október 8.)

A magyar nemzet már megtéré-
sekor különös tisztelettel viselte-
tett a Boldogságos Szűz iránt. Fő-
leg szent Gellértnek, az első csa-
nádi püspöknek munkája volt ez.
Hosszú évekig élt e nagy szent Ist-
ván király udvarában és annak, vala-
mint az egész királyi családnak szí-
vébe mélyen elültette a Jézus anyja
iránti tiszteletet. Később azután mint
püspök, a többi magyar lélekbe is
bevittte a Szűzanya szeretetét, aki-
nek ő maga kiváló hódolója volt.

Ezt a tiszteletet Szent István ál-
landósította. Abban az időben
ugyanis az volt a szokás, hogy az
ujonnan alakuló kis országok vala-
melyik nagy hatalomnak oltalmába
ajánlják magukat. Két ilyen nagy-
hatalom volt abban az időben Euró-
pában: a görög császárság és a
német birodalom. Szent István és
az akkor szervezkedő magyar király-
ság előtt tehát ez a két eshetőség
állott, hogy vagy a görögnek, vagy
a németnek oltalmát kéri. Szent Ist-
ván királyi bölcsessége azonban
egyiket sem választotta, hanem az
élete vége felé Nagyboldogasszony
ünnepén a főpapok és főurak jelen-

létében a boldogságos Szűz oltal-
mába ajánlotta királyi házának és
nemzetének patrónusául, pártfogó-
jául.

Ettől kezdve egész történelmün-
kön keresztül kiváltságos helyzet il-
leti meg hazánkban a Boldogságos
Szűzet. Országunk zászlóját az ő ké-
pe díszítette, pénzeinkre a gyermek-
Jézust tartó Szűzanya képét ver-
ték; Nagyboldogasszony napja volt
az országgyűlés dátuma, végül né-
pünk a Szűzanya személyét »Nagy-
asszony« megtisztelő címmel emle-
gette.

A Magyarok Nagyasszonyának
külön ünnepe azonban nem volt.
Szükségtelennek tartották ezt, mert
a magyarok minden Mária-ünnepet
különös fénnel és áhitattal ülték
meg. A Milleneumkor 1896-ban
XIII. Leó pápa kedveskedni akart
nemzetünknek és megengedte, hogy
országunk területén október máso-
dik vasárnapját a magyarok Nagy-
asszonyának dicsőítésére szentel-
jék. Ezt az ünnepet a legutóbbi ün-
neprendezéskor október 8-ára he-
lyezték át.

Katholikus Akció Zászlóbontása lesz a XXIV. Országos
Katholikus Nagygyűlés Budapesten, az ország szívében
október 7–11. Akik csak tehetik, vegyenek részt ezen
az országos katolikus megmozduláson.

Római zarándoklat.

Május 17—26.

A »S. Croce in Gerusalemme« templomban végzett megható ajtosságunk után Rómának legérdekesebb ókeresztény templomába, a *Szent Kelemen*-templomba siettünk. Ez Serédi hercegprimásunk titularis temploma. A felső templom alatt van egy régibb ókeresztény; ez alatt egy pogány szentély. Az első keresztények szent tisztelettel viselték ezen épület után, mert szent Péter harmadik utóda, római szent Kelemen lakott benne s a mostani templom a szent pápa vértanúsága után lakószobái fölött épült. 1643 óta a domonkos-rend őrzi a templomot. »San Pietro in Vinculi«-temploma következett. Szent Péter apostol bilincsláncait, amelyeket Rómában fogsága alatt viselt, ideépített kápolnába helyezték. Eudoxia császárné azután annak emlékére, hogy a jeruzsalmi pátriárcha által adományozott másik Péter-lánc — mellyel Heródesz Agrippa kötöztette meg a főapostolt s amelyből az angyal oldotta föl bilincseit — Rómába küldték s ittenivel csodálatosképen összeforrott, 455-ben építtette a mostani bazilikát. A láncokat az oltáron üveg alatt tartják. A templom másik nagy nevezetessége Michel Angelo legnagyobb alkotása, a »Mózes«-szobor, mely a jobb kereszthajóban van és egy részét alkotja II. Gyula pápa síremlékének. Maga a pápa a szent Péter-templomban van eltemetve. A szobor Mózeset haragjában ábrázolja, amidőn megtudja, hogy a zsidók ismét bálványokat imádtak.

A templomból kijövet, balra fordulva a Néro-féle vízvezeték romjai mellett egy sajátos templomhoz értünk, a »S. Stefano Rotondo«-hoz. Ez a szent István első vértanú kerek

temploma eredetileg a legnagyobb pompával épített római vásárcsarnok volt. Az V. században változtatták át templommá. Nagyon sok antik oszlopa még ma is megmaradt. A középkorban a templomot V. Miklós pápa, az egyetlen magyar szerzetesrendnek, a pálosoknak gondjára bízta. Ennek emléke a közepén levő márvány-sírtábla, mely Lászlai János apostoli magyar gyóntató hamvait takarja († 1523.), rajta a szép felíráttal: »Vándor ha látod, hogy az, ki a fagyos Dunánál született, most római sírban pihen, ne csodálkozzál: Róma mindnyájunknak édesanyja.« XIII. Gergely pápa a Collegium Germanico Hungarium-nak adta a templomot. Ezen időből valók az oldalfreskók, melyek a vértanúság összes borzalmaikat szemléltetően feltüntetik. Ezen templomhoz közel, egy diadalkapun át csakhamar meglátjuk a Passzionisták rendházát a »S. Giovanni e Paulo«-templommal. Szép román építmény. A templom alatt szent János és Pál vértanúk lakását érdekes ó-római emléket és festményeket lehet megtekinteni. A templomban a két vértanún kívül az építő szent Pammachius holttestét saját oltára alatt és külön kápolnában a Passzionista-rend alapítóját, keresztet szent Pált temették el.

Lankás útra több bolthajtás alatt szűk utcán keresztül s ezután széles lépcsőzetten feljutunk a »S. Gorgorio Magno«-templomhoz, mely azon a helyen áll, ahol 580-ban Nagy szent Gergely pápa háza állott. Ebben a templomban találkoztunk egymással magyar zarándokok és egyházmegyei főpásztorok előimádkozása mellett elvégeztük a májusi

ájtatóságot. A templom jobboldali mellékkápolnijából lehet bejutni szent Gergely szobájába, ahol a nagy pápa márványszéke és kőágya látható. A baloldali mellékhajó utolsó kápolnijában van az a híres Madonnakép, mely nagy szent Gergelyhez szólott. A templomtól balra van a szent Borbála-kápolna, vagy a »triclinium pauperum«, mert itt mutatják azt az asztalt, melyen Nagy szent Gergely naponként 12 szegényt szokott volt megvendégtetni, míg csak egyszer tizenharmadik vendég gyanánt egy angyal nem jelent meg. A falfreskók Viviano da Urbinótól e jelenetet és az angol ifjakkal való találkozást ábrázolják, mely e nép megtérítésére indította a nagy pápát. Az ülő szent Gergelyszobor itt Cordierri és Michel Angelo együttes munkája. Már este hét óra volt, midőn gyertyával a kezükben négyes sorokba állva a Colosseumba indultunk, hogy az estét a szent vértanúk emlékének szenteljük. Ez óriási nagy építmény a Forum Romániumtól keletre fekszik. A rómaiaknál igen fontos szerepet játszottak a cirkuszi játékok, amelyek a nép kielégíthette vérszomját a gladiatori játékok és vadállatokkal való viadatok kegyetlenségeinek szemléletével. A nép kegyét hajhászó előkelők és császárok rendezték ezen játékokat, melyek alkalmával ezen ember- és állatkínzásoknak mindig újabb és szörnyűbb neveit találták ki. Ilyen jelenet színhelye volt a Colosseum, melynek romjai ma is csodálatot és borzalmat keltenek a szemlélőben. Különösen nekünk, keresztényeknek van okunk nagy megilletődésre, mikor e helyhez közelünk, mert szentek ezek a falak, szent ez a porond, sok ezer hősvértanú vérével megszentelve. Itt szenvedett és halt meg szent Ignác az agg antiochiai püspök Traján császár üldözése alatt, itt Abdon és Sennen perzsa nemesek Decius ide-

jében, Diocletian alatt a 12 éves előkelő fiúcska, szent Vitus. Azután szent Crescentia, Modestus, Julius, Márius, Prisca és ki tudná mind megszámlálni azon tömegeket, amelyeket »Christianos ad leones«, oroszlanok elé a keresztényeket! ordítással vetettek itt a vadállatok elé. A Colosseumot Vespasian császár kezdte építeni és fia Titus folytatta. A véletlennek érdekes összetalálkozása, hogy amint a fáraók piramisait az egyiptomi zsidó rabszolgákkal, úgy Titus is Jeruzsálem elfoglalása után 97.000 láncravert zsidóval építtette fel a családi nevére Amphytheatrum Flavianum-nak nevezett épületet. A kívül négy emeletnyi építmény 48 és fél m. magas, travertinköből való és minden emeletén emeletenként változó stílusú (dór, jón és korinthiusi) féloszlopokkal díszített pillérekön nyugvó ívekkel van körülvéve, számuk 20. A földszinten ezek bejáratául is szolgáltak és számozva voltak. Mivel a külső két falnak ma már csak egy része van meg, azért csak XXXIII—LIV-ig maradt fenn ez a számozás. Az elipszis alakú színpör hossztengelye 180, szélessége pedig 156 m. E tengelyek végén háromhajós főbejáratok voltak a császárok és a gladiátorok díszmenetek számára. A terület 524 métert tesz ki. A 2. és 3. emelet ívei alatt érc és márványszobrok voltak, míg a 4. oszlopainak között bronzpajzsok díszítették. 1756-ban az építménynek még meglevő travertin anyagát 17 millió frankra becsülték.

Gyönyörű látványt nyújt a Colosseum holdvilágnál és különösen Róma alapításának napján április 21-én, amikor görögtűzzel világítják ki. Az 1923-iki XXV. Eucharisztikus kongresszuson május 28-án bájos jelenet játszódott le a történelmi helyen, amikor sok ezer kis gyermek — a vértanúk késői unokái —

járult először itt annak az Égből szállott Kenyérnek vételéhez, amelyből őseik is erőt merítettek künjaik elviseléséhez és amellyel elvesztett földi életük helyébe az örök Élet zálogát zárták szívükbe. Sanguis martyrum, semen Christianorum: a vértanúk vére a kereszténység termékeny magjává változott.

Amikor a Colosseum hatalmas falai alá értünk, már egészen beesteledett és 500 magyar zarándok gyertyáscskáinak fénye mellett a »Keresztfához megyek« c. bűnbánati énekkel az ajkukon léptünk a szent helyre, hol Krisztusért olyan sokan vérüket ontották. Kimondhatatlan boldog érzés töltötte el lelkünket azon látványon, hogy itt, ahol a hatalmas Cézárok és emberi dűrvaságok harcoltak Krisztus gyermekei, katonái ellen, mely küzdelem-

nek e komor falak néma tanúi, egy hatalmas kereszt áll, mely Krisztus győzelmét és uralmát hirdeti az egész világra Dr. Glattfelder Gyula egyházmegyei főpásztorunk mélyenszántó szentbeszéde nyomán lelkünkben elszálltunk a vértanúk hitbuzgó világába és hitünkben megerősödve, szent áhítattal, néma csendben távoztunk a hős vértanúk e szent helyéről. Szállodánkhoz vezető útunkban azonban feltettem magamban, hogy ezt a szent helyet még egyszer felkeresem és szent eseményeinek elmélkedésére több időt szentelek. A katakombák áhítatos csendjével és a colosseumi vértanúkra való gondolatokkal tértünk pihenésre római tartózkodásunk első napján.

P. Vencel.

Folytatjuk.

A tökéletes öröm.

Egyszer szent Ferenc Leó testvérrel egy téli napon Perugiából Portiunculába ment. Sokat szenvedtek a hideg miatt. Ferenc Leó testvér után kiáltott, aki előre ment:

— Leó testvér, ha mi az egész világ előtt a szentségnek és az épületeségnek állandó jó példái leszünk is, jegyezd meg magadnak jól és ird fel, hogy nem ebben rejlik a tökéletes öröm.

Sz. Ferenc egy darabig tovább ment és másodszor is kiáltott:

— Oh, Leó testvér, ha mi testvérek olyan csodákat teszünk is, hogy a vakoknak a látásukat megnyitjuk, a bénákat meggyógyítjuk, az ördögöket kiűzzük és a süketeknek hallásukat, az inaszakadtaknak járásukat, a némáknak beszédüket

adjuk vissza és ami még nagyobb dolog, a halottakat négy nap múlva feltámasztjuk, jegyezd meg magadnak, hogy a tökéletes öröm nem ebben rejlik.

Egy darabig ismét tovább ment s hangosan felkiáltott:

— Oh, Leó testvér, te kicsi báránykája az Istennek, ha mi testvérek beszélnek is az angyalok nyelvét, és ismernők a csillagok járását, a füvek erejét, a föld minden kincsét és valamennyi madárnak, hálnak és állatnak, az embereknek, a fáknak, a köveknek, a gyökereknek és a vizeknek minden tulajdonságát, Leó testvér, jegyezd meg magadnak jól, nem ebben rejlik a tökéletes és teljes öröm.

Szent Ferenc még ment egy darabig és hangos szóval mondotta:

— Óh, Leó testvér, ha mi testvérek úgy tudnánk prédikálni, hogy minden hitetlen Krisztus hitére térne, jegyezd meg magadnak, hogy ebben sem rejlik a tökéletes öröm.

És így folytatta beszédét két negyedmérföldnyi útnál tovább. A végén nagy csodálkozással így szólott Leó testvér:

— Atyám, Isten szerelmére l'érlek, hát mondd meg nekem, hol van a teljes öröm?

És Szent Ferenc így válaszolt:

— Ha mi most Portiunkulába érkezünk és az esőtől bőrig ázva, a hidegtől megdermedve, az út sarától bemocskolva, az éhségtől teljesen kimerülve kopogunk a kolostor portáján s a portás méltatlanul odva így szól: »Kik vagytok?« és mi azt feleljük: »Ketten vagyunk testvéreid közül« és ő azt mondja: »ti nem mondjátok az igazat, ti utonállók vagytok, akik ide-oda kószáltak, hogy az embereket becsapjátok és a szegényektől elvegyétek az alamizsnát, takarodjatok innen!« Ha így beszélsz, kaput nem nyit, hanem idekinn hágy bennünket hóban és esőben, étlen-szomjan, a reánk szakadó éjszakában és ha mi ezeket a gyalázó szavakat, ezt a bánásmódot elviseljük, anélkül, hogy megharagudnánk, vagy felzudulnánk, sőt, ha mi ehelyett alázatosan és szeretettel azt gondoljuk, hogy ez a portás bennünket igazán alaposan ismer és az Isten az, aki ösztökéli, hogy így beszéljen rólunk, — óh, Leó testvér — jegyezd meg magadnak, ez az tökéletes öröm!

— És hogyha mi tovább kopogtatnánk és ő nagy mérgesen így bánik velünk, mint két tolakodó utonállóval, haragos szavakkal elkergetve azt mondja nekünk: »Takarodjatok innen, ti szemtelen csirkefogók, menjetek a bélpoklosokhoz, itt nincs számotokra sem en-

nivaló, sem szállás!« és ha mi ezt is béketűréssel, vidám lélekkel és szerető szívvel tudjuk elviselni, — óh, Leó testvér, jegyezd meg magadnak, hogy ebben rejlik a tökéletes öröm.

— És hogyha az éhségtől, a hidegtől és az éjszakától kényszerítve még egyszer kopogunk s forró könnyek között kérjük, hogy isten szerelméért bocsásson be, csak épen hogy fedél alatt legyünk és ő erre még inkább feldühösödve azt mondja: »Hát, ez mégis csak két szemtelen gazember, ezeknek megadom, ahogy megérdemlik« — és furkósbottal kirohanva kámzsánknál fogva a földre teper, a hóban összevissza forgat és botjával alaposan helybenhagy; ha mi ezt türelmes szívvel, vidám orcával viseljük és amellet a mi Urunk Jézus Krisztusunk szenvedésére gondolunk, az iránta való szeretetből illendőnek tartjuk a mi gyötrelmeinket, óh, Leó testvér, jegyezd meg magadnak, hogy ebben rejlik az igazi tökéletes öröm.

— Azért halljad meg mindennek a végét, Leó testvér! Minden kegyelemnél és a Szentlélek minden ajándékánál, amivel Krisztus az ő barátait elárasztja, többet ér, ha az ember önmagát legyőzi és Krisztusért szívesen viseli a szenvedést, igazságtalanságot, a gyalázatot és a kellemetlenséget. Mert minden más isten ajándékkal nem dicsekedhetünk, mert nem a mienk, hanem Isten adta, amiért is mondja az apostol: »Mid van, amit nem kaptál? De ha kaptad, miért dicsekedel vele, úgy, mintha magadtól kaptad volna? De a megpróbáltatásokkal, szorongatásokkal és a keresztekkel eldicsekedhetünk, azért mondja az apostol is: »Semmi másban nem akarok dicsekedni, hacsak nem a mi Urunk Jézus Krisztusunk keresztségében.«

ESetek

Gyónás, misehallgatás, áldozás.

— Már egy órája, hogy várakozok a gyóntatófolyosón és még most sem került rám a sor — mondja méltatlankodva egy hívő a sekrestyében.

Hogy ennek mi az oka, arra a következőkben felelhetek:

Vasárnap reggel pontosan 6 órára megtelik a gyóntatófolyosó hívőkkel. Mindenki egyet akar, egyet óhajt, hogy evangéliumra legalább készen legyen a szentgyónással. De hát gyónó ember tervez és gyóntatóatya végez, azaz hogy nem végez a gyónókkal, akármilyen büszgalommal igyekszik is mind akit meggyóntatni, pedig négyen-ötten is gyóntatnak. Nemcsak, hogy evangéliumra, hanem Urfelmutatásra, sőt gyakran áldozásra sem.

S így a kedves hívő, aki egy félóra alatt gyónást, misehallgatást el akar végezni, talán egyik sem sikerült neki, vagy ha sikerült is, bizony nem a legjobban. Ez érthető is, mert mindennek meg kell adni a módját. U. i. már a szentmisére is készülni kell, a gyónásra még inkább, de legkülönösebben a szentáldozásra.

Hogyan lehetne ezen segíteni? A legkönnyebb módja ennek az, ha nem hagyjuk a szentgyónást vasárnap reggelre. Szentgyónást lehet végezni: hétköznapokon reggel 6 órától 8-ig, kedden és csütörtökön este 6 órától 7-ig, szombaton délután 3 órától. Akik tehát tehetik, azok használják fel a hétköznapokat is szentgyónásuk elvégzésére, és hagyják meg a vásár- és ünnepnapokat azoknak, akik máskor nem

juthatnak el szentgyónásuk elvégzéséhez.

Ha pedig vasárnap reggel tiszta lélekkel indul a szentmisére, nem lesz lelkében nyugtalanság, izgatottság, hogy »jaj, mikor fog rám kerülni a sor a szentgyónáskor«, hanem tiszta lélekkel, nyugodtan, ünnepi hangulatban jön a szentmisére, járul a Legméltóságosabb Oltáriszentséghez és nagyobb kegyelmekkel megerősödvé térhet haza az Isten házából.

Mi aggasszon az áldozásnál?

Szent Terézia igen gyakran áldozott. Többször volt azonban kísértése, hogy ő méltatlan erre a nagy kegyelemre. Az előkészületben is nem egyszer unottságot érzett.

Érdekes módon küzdött e nehézsége ellen. Egy kis cédulára fölírta: »Semmi se aggasszon, csak a halálos bűn!« Ezt a cédulát imakönyvébe tette, azokhoz az imákhoz, amelyeket áldozási előkészülettől szokott elmondani.

Amikor áldozás előtt megtámadták lelkét a kételyek, elővette ezt a cédulát és többször elolvasta, ami rá volt írva.

Kövesse őt, aki hasonló nehézségekkel küzd. Az ilyenek ép azért kell gyakrabban áldozni, hogy megszabaduljon ezektől a kísértésektől.

Visszont vigyázzanak némelyek, nehogy szentségtörést kövessenek el azzal, hogy halálos bűn állapotában is szentáldozáshoz járulnak.

Napoleonról, a franciák császáráról jegyezték fel a következőket:

— A királykoronázáskor az ujal-

kodók áldozni is szoktak. Amikor Nagy Napoleont császárrá koronázták, a szertartás közben magához intette az egyik papot és tudtára adta, hogy nem akar áldozni. Megmondta őszintén, hogy bűnösnek érzi magát és ott a nagy ünnepség közepette nincs alkalom, hogy meg-

gyónják. Különben is annyira elfoglalják az ünnepségek, hogy most nem tudja amugy sem összeszedni lelkét. Szavait így végezte:

»Nem vagyok elég tisztalelkű, hogy áldozhassam, de mégis vagyok annyira jámbor, hogy szentségtörést nem követek el.«

P. Vencel névnapja.

Alsóvárosnak immár ünnepe Szt. Vencel napja...

Ünnep, mert P. Schneider Vencel plébános, egyházközségi elnök iránti tisztelet és megbecsülés azzá tette...

Ünnep, pirosbetűs ünnep az alsóvárosi szívekben...

Ünnep, az alsóvárosi szívek parancsolt ünnepe...

Előestéjén a kulturház hatalmas nagyterme megtelt az alsóvárosi és a telepi hívek seregével. Vitéz Varga Antal, az egyházközség világi elnöke vezetésével küldöttség hívta meg az ünnepelt plébánost az ünnepélyre. Bevonuláskor az egyesített alsóvárosi, Klebelsberg- és Kecskés-telepi énekkarok Wéber József vezetésével elénekelték a »Jó Atyánkért könyörgünk« című éneket. Ezután vitéz Varga Antal köszöntötte Vencel atyát az egyházközség képviselőtestülete nevében, átnyújtva annak ajándékát és bejelentette azt, hogy az egyházközség szociális bizottsága az ünnepnapon 50 szegényt vendégel meg. Az elnök beszéde után az egyesített énekkarok — Mayer Antal vezetésével elénekelték Komarek Imre üdvözlő dalát. Ezután következett az egyházi alakulatok és az iskola köszöntője. Ávender Józsefné, Viskovszky Kálmán, Szélpál Ilonka,

Benkő János, Böresök Anna, Vass Béla dr., Kovacsik Gizella, Zimányi József és Engi János mondott ik köszöntőt, majd az énekkarok elénekelték Wéber »Imáját.« Ezután a körök, egyesületek és telepek nevében a következők köszöntötték Vencel atyát: Deák János, Hódi Ferenc, Barta Mihály, Steiner Miklós, Kurucsay Lajos, Papp János, Sántha Lajos, Versing János, Kéri Mátyás, Mátray Sándorné, Almási Ferenc, Felhő József, Wéber Margitka, Forrai Károly pedig egy művészi kivitelű órát nyújtott át a Klebelsberg-telepiek közkedvelt lelkipásztorának, mely hú mása a telepi haranglábnak.

Az üdvözlések után Halász Pál dr. móravárosi plébános mondta beszédet, mint a Katolikus Actió egyházmegyei igazgatója, megemlékezve kedves alsóvárosi gyerekeiről. E kedves és hangulatos megemlékezés, üdvözlés után az énekkarok Wéber József vezetésével elénekelték Zsasskovszky Üdvözlődalát, végül pedig P. Vencel válaszolt meghatóttan az üdvözlésekre. Végső szavai egybeolvadtak a leventék zenekara üdvözlő szerenádjával.

Az ünnep napján folytatódott az üdvözlések serege. Délben 50 szegény kapott izletes ebédet, délután

pedig 400 kg kenyeret osztottak szét a szegényeknek.

A sok-sok virág és ajándék leg-hűbb tükre az alsóvárosi hívek és telepek hálájának, szeretetének. De a virágnál, az ajándéknál is több az a sok-sok lelki ajándék: Ima,

fohász, szentáldozás, szentséglátogatás, amelyben a hívek serege részesítette plébánosát...

Ünnep! Pirosbetűs ünnepe legyen ez az alsóvárosi híveknek soká! Nagyon soká!....

PLÉBÁNIAI HIREK

Kulturház-avatás.

Felejthetetlen ünnepe volt Alsóvárosnak szeptember tizenhetedike, a Kulturház felszentelésének napja. Önagyméltósága, moóri Glattfelder Gyula dr. megyéspüspök nagy papi segédlettel szentelte fel az épületet, majd magasztos beszédben ismertette a kulturház hivatását.

Az egyházi ünnepség után kezdődött az ünnepély. Komarek Olga mondotta el első fohászként könyörgését a hazáért; majd az egyesített alsóvárosi, Klébelsberg- és Kecskéstelepi énekkarok Mayer Antal vezetésével előadák Komarek Imre Al-föld c. művét. Somogyi Szilveszter dr. polgármester és Kiss Károly királyi tanfelügyelő beszéde következett ezután, amelyben méltatták az avatóünnep, illetve a kulturház fontosságát, majd Komarek Imre tartotta meg hangulatos beszámolóját a kulturház építéséről. A Kis Szent Teréz Leánykör, Legényegylet és az énekkarok által előadott szavalókórus, az »Isten dicsősége« következett ezután, végül pedig vitéz Varga Antal világi elnök zárószavai után a Himnusszal ért véget az ünnepély, amelyen közreműködött a Szent Imre Leventegygyesület zenekara is:

Este 200 terítékes társasvacsora

volt a Kulturházban, amelyen vitéz Varga Antal köszöntötte a vendégeket. Beszédet tartott még Kis Károly tanfelügyelő és Vinkler Elemér dr. ügyvéd.

Az avató ünnep alkalmával az összes megjelent vendégek elragadtatással nyilatkoztak a kulturház épületéről és az egyházközség áldozatkészségéről, mellyel ezt a szép intézményt megteremtette, — ünnepelve P. Schneider Vencel plébánost, akinek legtöbb az érdeme abban, hogy a város ily szép kulturintézménnyel gazdagodott.

Előadások a Kulturházban.

(Szeptemberben.)

Szeptember hó 8-án vidám est volt a Kulturházban, Kurucsay La-Lajos rendezésében. Az est anyagi és erkölcsi sikere arra készíteti a vezetőséget, hogy sok ily hangulatos és kedves estét rendezzen, kellemes szórakozást szerezve a közönségnek.

Szeptember 17-én, mint lapunk más helyén közöljük, a Kulturház felszentelési ünnepélye volt, melynek műsora meglepte az előkelő közönséget. Alsóváros és a telepek szívvél-lélekkkel működtek közre az ünnepély sikerében, tehát a siker Mindenkié.

24-én a vasutasok műkedvelő gárdája Sántha Lajos rendezésében előadta Géczy István népszínművét, a Gyimesi vadvirágokat. Az előadás művészi színvonalon állt és a szereplők mindegyike a legtökéletesebbet nyújtotta. Különösen kiemelendő azonban 27-én P. Vencel plébános nevenapja alkalmával rendezett ünnepély volt a Kulturházban, amelyről szintén lapunk más helyén emlékezünk meg.

Október havi műsor:

Október 1-én délelőtt 10 órakor a Katholikus Actió-val kapcsolatban a férfiak részére tart előadást Széchenyi István dr.

Délután 4 órakor a Kis Szent Teréz Leánykör előadása lesz. Színre kerül a »Lourdesi pásztorlányka« című 5 felvonásos színdarab.

Este 8 órakor közkívánatra ismét színre kerül a Gyimesi vadvirág c. zenés népszínmű.

Október 8-án a Legényegylet művészei adják elő a »Fehérgolyó« című irredenta színművet.

Október 15-én Zilahy Lajos nagyikerű színműve — a »Tábornok« — kerül színre, Versing János rendezésében, — a »Tüzek az éjszakában« szereplőivel.

22-én az Oltáregylet előadással egybekötött teaestélye lesz.

29-én este az »Iglói diákok« című operett kerül színre.

Radnai zárandoklat. Az idei Mária-radnai zárandoklatunk jóval felül multa a tavalyit, úgy méreteiben, mint lelkieben. Résztvett ezen a zárandoklaton a zárandoklatot vezető P. Vencel plébános atyán kívül P. Vén Jakab házfőnök atya, valamint Dér Gyula iparostanonciskolai hittanár, Gönczy Károly rókusai segédlelkész és több mint 700 főnyi hívő. A szegediekhez csatlakoztak még a makói hívek is, több, mint hatvanan, Csepreghy

Imre apátplébános úr vezetésével. Reggel 7 órakor indultunk el Szegedről és a déli órákban már befutott különvonatunk az aradi pályaudvarra, ahol óriási tömeg várta a szegedi zárandokokat. Rövid utazás után fél 3 órakor érkezünk meg utunk végcéljához, a rég nem látott híres szegedi bucsujáráhelyre: Mária Radnára. Az állomáson nagyszámu hívősereg várta a zárandokokat, P. Vitéz Berárd radnai házfőnökkel az élén. Felejthetetlen körmenettel vonultunk be a kegytemplomba, ahol P. Berárd házfőnök szeretetteljes szavakkal üdvözölte a bucsusokat. Este gyönyörű szép gyertyáskörmenet volt a temp'omból a lourdesi barlanghoz, ahol szentbeszéd volt. Vasárnap, 10-én, mindnyájan szentgyónáshoz és sz. áldozáshoz járultak a zárandokok. Az ünnepi szentmisét fényes asszisztenciával P. Vén Jakab házfőnök atya mondotta. A hétfői napot a környékbeli nevezetességek megtekintésére használták fel a zárandokok. Este ismét gyertyáskörmenetet tartottak a szegediek szent istván kápolnájához. Kedden reggel szentmise után a búcsúsok egyrésze a radnai hegyekre ment fel, hogy gyönyörködjenek a szép és a szegedieknek ritkán kijutó látnivalókon. Délután 3 órakor hálaadás után körmenettel vonultunk ki az állomásra, ahonnan délután 4 órakor megindultunk hazafelé. Este 10 órakor érkezett meg a feldíszített különvonat a szegedi nagyállomásra, ahol több-ezernyi tömeg várta a bucsusokat. Impozáns gyertyáskörmenettel vonultunk be a Mátyás-templomba, ahol P. Vencel plébános rövid szentbeszédet és hálaadást tartott. A zárandokokért a megérkezést követő vasárnap, 17-én délelőtt 9 órakor ünnepi szentmisét celebrált templomunkban P. Vencel plébános atya, amelyen a zárandokok igen szép

számmal jelentek meg és közös szentáldozáshoz járultak, hogy hálát adjanak azért a sok kegyelemért, amelyben a Szűzanya gyönyörű kegyhelyén, Mária-Radnán részesültek. Adja a Mindenható és a Boldogságos Szűz Mária, hogy az a sok kegyelem minél továbbra is érzetesebb jótékony hatását a zarándokokban.

*** P. Péter Amerikába ment.** Rendi Főhatóságunk intézkedése folytán Péter atya Amerikába lett áthelyezve. Már 18-án hajóra is szállott, hogy kb. egy hétig tartó utazás után megérkezzen új állomás-

helyére, New-Yorkba, ahol az ottani magyaroknak lesz missziós felkése. Még egy évig sem tartózkodott Szegeden, mégis a pár hónap alatt is kedvességével, lekötelező szívélyességével és szeretetreméltóságával nemcsak a Rózsafüzértársulat tagjainak és Fehérlányok Egyesületének, — akiknek igazgatójuk volt, — a szeretetét és nagybecsülését érdemelte ki, hanem az összes hívekét. Eltávozását mindannyian őszintén sajnáljuk. Kívánjuk, hogy a Mindenható áldása kísérje új állomáshelyénre-héz munkája teljesítésében.

Holsenheim Mária irgalmas nővér most ünnepelte születésének a 100-ik évfordulóját Nicaraguában. — Holsenheim Mária Lyonban született, 80 éve tagja a szerzetnek és 64 éve van már Amerikában.

Hollandiában a katolikus Egyház szervezete és működése példaképpül szolgálhat az egész világnak. Az ország 5 püspökségében 5000 lelkész működik, úgyhogy minden ötszáz hívó egy lekipásztor gondozásában részesül. A katolikus iskolákban szerzetesek tanítanak, míg a világi papok egész idejüket a lekipásztorokodásnak szentelhetik.

Amerikai katolikusok imája. Az Északamerikai Egyesült Államokban nagyon erősen érzik már a gazdasági helyzet romlását. Az ottani hatóságok az Amerikai Egyesült Államok elnökével mindent megtesznek, hogy az amerikai földműves nép rettenetes nyomorán és a gyári munkások szörnyű munkanélküliségén segítsenek. A katolikus püspökök többhelyt nyilvános imákat rendeltet el, amelyekben arra kéri Isten, hogy nyújtson segítséget nehéz munkájuk sikeres véghezviteléhez.

Felelős szerkesztő és kiadó:

P. Schneider Vencel plébános.

Megjelent az új Szent Antal Missziós Naptár. Ára 60 fillér.
Mindenki vegye meg, mert ezzel is a Missziót támogatja. — Minden család asztalán ott legyen!

C ipőfestést felelősséggel 80 f. vállalok.

Rendeléseket és javítást legolcsóbban készítik.

Bugyi József cipész
Földmives-utca 2. sz.